

En Venstrefløj på Realitetskurs?

Ingen kan altså henvise til menneskerettighederne (som er "vestlige") for at anfægte en given lokalkulturs måde at praktisere sine værdier på – ligegyldigt, hvor fornedrende og destruktive for mennesket generelt de måtte være i et andet perspektiv. Sådan har man længe argumenteret fra venstrefløjskredse. Spørgsmålet er, om der er en kursændring på vej efter angrebet på Charlie Hebdo.

Af [Peer Bundgaard](#), Aarhus Universitet

[Caroline Fourest](#) – som generelt er stjerneklar (og blandt mange andre ting en del af Charlie Hebdo-banden) – lavede følgende analyse i kølvandet på Muhammed-krisen (den er kommenteret i Stjernfelt og Eriksens "[Adskillelsens politik](#)"). Venstrefløjen har historisk set haft to mærkesager, som i deres udgangspunkt begge var internationalistiske eller hjemstavnsløse i deres sigte:

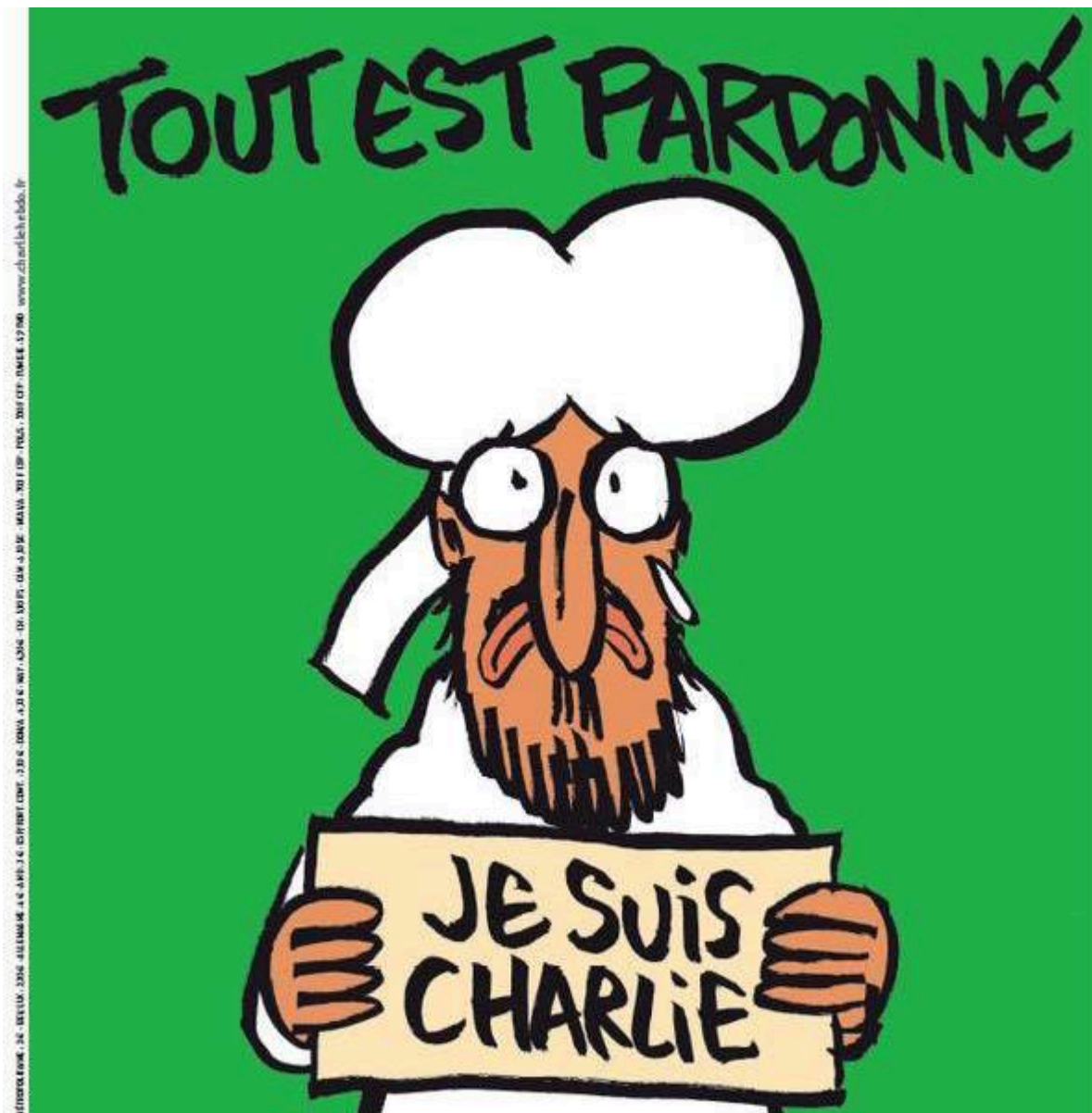
1) Indførelsen af en socialistisk stat, der – ud over mange katastrofalt dårlige ting – indebærer ophævelsen af sociale og kulturelle (religiøse) privilegier og overherredømmer samt deres overdragelse.

2) Anti-imperialismen – dvs. den koloniale underkuelse og udbytning af verdens folk.

Add 1) er helt klart opgivet som sådan, men kan leve videre i en idé om, hvad det rette liberalt demokratiske samfund er, og hvordan det bedst kan konstrueres. Fourest mener, at denne strømning i venstrefløjen (som hun selv tilhører) er stærkt underbemandet.

Add 2) har derimod overtaget styringen. Men hvor den tidligere beroede på tanken om, at man ikke kan berettige udbytningen af

andre med henvisning til San Ignacio de Loyola, Den Hvide Mands Byrde, British Petroleum og Ansgar, insisterer den nu på enhver kulturs ret (og pligt) til at bestemme sine egne leve- og retsregler.

Ingen kan altså henvise til menneskerettighederne (som er "vestlige") for at anfægte en given lokalkulturs måde at praktisere sine værdier på – ligegyldigt, hvor fornedrende og destruktive for mennesket generelt de måtte være i et andet perspektiv. De giver mening inden for kulturen selv, og alt, hvad der hævdes at give mening inden for en kultur, er eo ipso værdigt. Enhver kritik af kulturelle praksisser er i den forstand et udtryk for "symbolsk" vold. Vi er alle egensindige – vi lever i hver vores nicher. Vi er idioter (idios =

særegen). Det er i den henseende, at venstrefløjen overordnet set er idiotisk.

Den kører på "idiotpilot". Resultatet er, at vi har fået en venstrefløj, der i sit klare flertal ikke interesserer sig for, hvordan vi bedst kan forandre samfundet (det er historisk set ret overraskende), eller hvad et bedre samfund kan være – det rager den en høstblomst: Vores samfund vil altid blot være vores specifikke nichefællesskab (altid eksklusivt af væsen). Samfundsspørgsmål er blevet til fællesskabsspørgsmål, noget med idioternes årsmøde. Ingen idioter kan pålægge andre idioter deres respektive dagsordener. Silence, on tué.

For at forvise sig om dette rækker det at læse – ikke bare det vås, men egentlig – de for mennesket som sådant nedværdigende tanker, der trykkes på Modkraft, i Information, på sære facebook-sider og kommer til udtryk i folks kommentarer hist og pist. Men pointen her (og hvad Fourests diagnose angår) er, at det ikke er, fordi venstrefløjen i dag hovedsagelig repræsenteres af særegne individer, der anser karikaturtegnere som symbolske voldsmand på linje med folk, der i deres kulturs navn reelt myrder andre mennesker, at den gamle internationalistiske understrømning er helt væk.

Den opererer stadig med forestillingen om, hvad der er et værdigt liv for mennesket generelt, hvilke rettigheder mennesket generelt kan påberåbe sig, og insisterer på, at barbarisk adfærd ikke bliver mindre barbarisk af at blive florumvundet med kulturel forskellighed. Det er bl.a. derfor, at [Dragsteds kommentar](#) i går er så velkommen. Det er på tide, at venstrefløjen viser, at den ikke er idioternes holdeplads.

Samfundet har brug for det.